

Bekvämlig vardag, utforskande fritid

Innan avresa

Jag hade känt länge att jag ville studera och bo utomlands. Det lät som ett äventyr man inte har chansen att uppleva senare i livet. Nu var det ju praktiskt eftersom man fick stöd från universiteten och jag upplever att det är enklare att byta universitet ett halvår än att byta jobb lika länge.

Jag vågade inte ha så höga förväntningar. Faktum är att jag fick så pass kalla fötter året innan att jag kallade tillbaka min ansökan kort efter jag skickat in den. Det här året vågade jag ta mig igenom hela processen mycket tack vare att jag hade en kompis som skulle åka med. Det fanns också ett hopp om att resan skulle bli så fantastisk som jag hört från andra. De berättade om nya vänner från världen över, god (och billig!) mat man inte behöver laga själv och unika upplevelser.

Det var en hel del förberedelser att göra inför avresan, mer än väntat. Jag behövde vaccinera mig mot hepatit A & B och japansk encefalit. Jag behövde röntga lungorna. Jag behövde leta fram ett intyg på att jag fått mässlingsspruta som barn, som flyttas runt mellan grundskola och olika arkiv och kan ta veckor att få ut. Jag behövde skaffa visum. Jag behövde kursplanera, vilket involverade långsamma sökningar genom ett excelark över alla universitetets kurser. Men allt löste sig med tålamod, ihärdighet och hjälp från andra som skulle på samma utbyte.

Ankomst

Jag landade i Sydkorea fem dagar innan studiestart. Då fick jag tid att justera dygnsrytmen, delta i välkomstaktiviteter och flytta in. Inflyttningsprocessen såg först skrämmande ut, med långa, komplicerade checklistor. Som tur är går alla andra utbytesstudenter igenom samma steg och i slutändan var det inte så krångligt.

Mottagandet var kort men trevligt. Vi fick gå på en introduktionsföreläsning som handlade om allt från betygssystemet till koreansk kultur och studentorganisationer. Jag tog intresse för en löpgrupp som jag kom att träna med regelbundet. Sen var det träff med vår "Buddy group." Vi fick introducera oss själva till två koreanska "buddies" och cirka tio utbytesstudenter i vår grupp. Vi spelade Kahoot, fick uppdrag och hörde om framtida aktiviteter.

Ekonomi

Jag letade lite efter stipendium, men valde i slutändan enbart att ta emot KTH:s resebidrag. Hos CSN ansökte jag om merkostnadslån, vilket godkändes.

Sydkorea var överlag betydligt billigare än Sverige. Livet på campus var särskilt billigt: hyran var cirka 1400 kr per månad och priset för en självserverad måltid var 5000 KRW, cirka 40 kr.

Vissa saker är dock dyrare än man kan vänta sig. Västerländska produkter, förutom elektronik, är ofta minst lika dyra som i Sverige. Detta inkluderar västerländsk restaurangmat och vardagsvaror. Frukt, grönsaker och kosmetika är mycket dyrare än i Sverige. Det sistnämnda överraskade mig, eftersom jag hört motsatsen.

Vad jag minns fanns det ytterst få obligatoriska avgifter förutom hyra och deposition. Det finns en "obligatorisk" försäkring som kostar en del varje månad, men svenska studenter kan söka undantag från den, eftersom Kammarkollegiet ger bättre skydd.

De spartips jag kan ge är att äta så mycket på campus som möjligt, inte köpa cykel om du inte tror du behöver en (för mig blev det nog mer besvär än det var värt när jag försökte sälja den senare. Det finns dessutom gratis cykel att hyra via appen Daejeon Taishu), be om undantag från försäkringen och shoppa i Japan snarare än i Korea om du åker dit, eftersom det är billigare där.

Boende

KAIST ordnade bostad på campus åt alla utbytesstudenter som inte tackade nej. Rummen är enkla, ganska små och inhyser två studenter vardera. Det finns garderober, hyllor, skrivbord, skrivbordsstolar, sängar och inte mycket mer. Vissa fick dock även handfat, kyl och/eller eget badrum. Jag vet inte vilka som får vilka av dessa tre saker, men minns ingen manlig masterstudent som hade någon av dem.

Korridorerna är könssegregerade och ingen utomstående får hälsa på utan tillstånd (och de nekade min enda förfrågan). Korridorerna har däremot flera delade utrymmen. Som nämnt har manliga masterstudenter varken eget badrum, kyl eller handfat. Istället finns det ett delat duschrumbord med många bås och många handfat (som också har ett duschhuvud vardera, väldigt händigt för att skölja hår och ansikte utan att behöva duscha) och en delad toalett med många toaletter (varav en har bidé, vilket jag lärde mig älska) och urinoarer, men bara ett handfat. Utöver detta finns ett delat sällskapsrum med TV, mikrovågsugn, vattenautomat (med kallt, ljummet och varmt vatten samt is), bord och stolar. Sist men inte minst finns ett tvättrum med gratis tvätt men betald torktumlare. Som tur är lär det också finnas ett gemensamt torkställ som funkade utmärkt och förstås är gratis.

KAIST verkar noggranna med att para ihop studenter från samma land och, om möjligt, samma universitet. Det var däremot lite krångel att välja en specifik person att bo med. Jag ville bo med en vän från KTH och bad därför om det via mejl, men fick svaret att vi skulle be om det senare i processen. Sen blev vi plötsligt indelade i olika rum, men lyckligtvis gick det att åtgärda med ytterligare ett mejl och godkännande från alla som berördes av bostadsbytet.

Universitetet och studierna

Campus är enormt och erbjuder många tjänster som inte brukar finnas på svenska universitet. Det finns simhall, klättervägg, stadium, gratis gym i flera studenthus, ett stort utbud av restauranger, caféer och affärer, ytterligare sportanläggningar, en kyrka, en klinik, minst ett museum och mycket mer.

KAIST liksom KTH är ett tekniskt universitet och KAIST:s kursutbud påminner därför om KTH:s. Det fanns ett bra utbud maskininlärningskurser så det var enkelt för mig att hitta några passande. Samtidigt fanns ett par kurser jag inte hade väntat mig att se på KTH, inte minst de kutlurteknologiska kurserna som innefattade exempelvis golf och virkning.

Det var inte lika lätt för alla att hitta kurser. Jag pratade med flera utbytesstudenter som inte kunde hitta en motsvarighet till deras inriktning i hemlandet, utan fick pussla ihop något liknande från relaterade kurser. Exempelvis de som gick design eller materialvetenskap.

KAIST:s undervisning skiljer sig på många sätt från KTH:s. Det är obligatorisk närvaro på de flesta lektionerna, men jag var inte så noggrann med det och fick ändå godkänt i allt. Godkänt är lyckligtvis inte svårt att få, snarare vore det en bedrift att få underkänt, åtminstone som utbytesstudent. Betygskriterierna är däremot otydliga, eller till och med obefintliga. Istället används normalfördelad betygsättning, som i sin tur baseras på poäng från allt från att man gjort bra inlämningar till att man ställt frågor på lektionerna.

Jag tyckte om mina kurser. De var intressanta, pedagogiska, relevanta till min inriktning och hade rimlig takt. Dessutom krävde de väldigt lite fysisk närvaro. De var antingen på distans eller uppmanade till eget arbete istället. De hade heller inga tentor, vilket var skönt eftersom det innebar att jag kunde resa under både mittermin- och sluttentaperioderna. Vill du resa runt mycket så rekommenderar jag att undvika tentakurser, men distanskurser är snarare en smaksak.

En vanlig skoldag för mig kunde variera mycket i upplägg, men vanligtvis vaknade jag cirka 1 timma före första lektionen. Mina tidigaste lektioner var kl. 10:30 och jag hade två lektioner på 90 minuter per dag måndag-torsdag och fria fredagar. De dagar jag började 10:30 gjorde jag först min morgonrutin, cyklade eller gick till första lektionen och sen åt lunch. Lunchen kunde vara bibimbap, cheese kimchi fried rice, pork cutlet med ris, eller dagens rätt på närmaste självserverings-cafeteria. Därefter satt jag och studerade i biblioteket tills nästa lektion. Efter den lektionen återvände jag till biblioteket tills det var dags för middag, som jag brukade äta med vänner i universitetets food court, som har många olika restauranger. Då var skoldagen för mig ofta slut, men ibland satt jag återigen i biblioteket ett tag, om det behövdes.

Jag läste alla mina kurser på engelska. Språkkurser erbjöds på campus i tre former: vanlig kurs som krävde intyg på språkkunskap för att läsa på högre nivå, billiga (men inte gratis) kvällslektioner, samt gratis individuella möten med volontärlärare en gång i veckan. Jag var mest intresserad av möten med volontärlärare, men kön var lång och jag konstaterade att jag hade tillräckligt mycket för mig ändå. Låter det intressant är det därför en bra idé att vara ute i god tid med att ansöka.

Kurser

För utbytesstudierna fick jag skapa ett individuellt spår inom min datalogi-inriktning dataanalys. Jag läste följande kurser under utbytet:

DS535: Recommender System and Graph Machine Learning. Tillgodoräknar som 7,5hp villkorligt valfri kurs. Första halvan av terminen: inspelade föreläsningar och skriva en paper review individuellt. Andra halvan: 30-minuters-presentation av ett paper (i par) med förslag på ny forskningsidé, samt ett större gruppprojekt. Inga föreläsningar andra halvan, behövde bara presentera eller sitta och lyssna på samt ge feedback på andras presentationer. En helt okej kurs med rimlig arbetsbörda och intressant kursmaterial som alltid var relevant för kursen. Ogillar däremot att det inte fanns något alternativ till de inspelade föreläsningarna, som för övrigt sammanfattade massor av forskningsrapporter i galet hög takt.

DS561: Applications of Artificial Intelligence to Transportation System Analyses. Tillgodoräknar som 7,5hp villkorligt valfri kurs. Implementerade modeller för "short-term traffic speed prediction" baserat på olika forskningsrapporter, med inlämning och presentation ungefär var tredje vecka. En föreläsning för att introducera varje ny modell, annars nästan enbart frivilliga Q&A-pass. Trevlig kurs med enkel struktur och rimlig arbetsbörda. Mycket svängrum i hur man skulle utföra uppgifterna.

AI605: Deep Learning for Natural Language Processing. Tillgodoräknar som 7,5hp valfri kurs. Fyra individuella labbuppgifter med Jupyter Notebook. Zoom-föreläsning på måndagar, samarbeta i grupp på en ny (icke-betygsatt) notebook varje onsdag. Det har varit den kurs som kändes mest som att den kunde ha getts på KTH. Poängssystemet var klart tydligast av mina kurser på KAIST, med poängvärdena utskrivna för varje uppgift. Föreläsningarna var också de bästa enligt mig: relevanta, lärrika och lätta att följa. Samtidigt var det nog den mest utmanande kursen och 90% av betyget baserades på de fyra individuella, ganska kluriga, labbuppgifterna. Hölls av en skotte som förstas talade mycket bra engelska.

CS492: Special Topics in Computer Science<Generative AI for Society>. Tillgodoräknar som 7,5hp valfri kurs. Individuell reflekterande text på 1-2 A4 varje vecka. Projekt och paper review i grupp. Alla föreläsningar var via Zoom och handlade om allt möjligt inom generativ AI men var irrelevanta för betyget, förutom kravet på närvaro och bonuspoäng för gott deltagande.

Staden och landet

KAIST ligger i Daejeon, en stad som är ungefär lika stor som Stockholm. Tyvärr upplevde jag och de utbytesstudenter jag pratat med att det inte finns så mycket där att göra, åtminstone inte lika mycket som exempelvis Stockholm. Det finns ingen Gamla Stan och inget slott och tunnelbanan har bara en

linje. Lyckligtvis är det heller inte en tom stad. Det finns fina shoppingcenter, biografier, PC-bang, spännande byggnader från världsutställningen 1993, massor av billiga restauranger med hög kvalitet och sist men inte minst ett stort antal vackra naturområden i och runt staden. Utöver detta är KAIST perfekt beläget för att snabbt och billigt resa runt i resten av landet.

Syd Korea var spännande att uppleva. Det är på många sätt annorlunda från Sverige: trafiken är vildare, det finns offentliga toaletter överallt, maten är helt olik. På andra sätt är det ganska likt: överlag är det rent, på vintern blir det kallt och man får ofta se rätt avancerad teknik, inte minst från Samsung och LG. Mängden intressanta ställen att besöka i Syd Korea är lång. Efter min termin där kände jag att jag fortfarande inte besökt många av de ställen jag hade velat.

Jag upplevde en del kulturkrockar under utbytesterminen. Många lyckades jag anpassa mig efter, ett par var lite svårare att acceptera. Exempelvis finns kimchi som tillhör till alla måltider. Till en början försökte jag också äta det varje måltid, men blev trött på det och gav upp helt. Ett annat exempel är att man ibland behöver använda kontanter. Lyckligtvis fungerar kort på de flesta ställen, till skillnad från Taiwan och Japan, men det är inte som extremfallet Sverige, där alla tar emot kort.

Fritid och sociala aktiviteter

KAIST har ett hyfsat bra utbud av fritidsaktiviteter. Under introduktionsföreläsningen som de höll veckan innan terminsstart berättade de om de flesta aktiviteter som var öppna för internationella studenter. Under terminen pratade jag med utbytesstudenter som var med i KAIST-aktiviteter för taekwondo, street dance, DJ, löpning (som jag deltog i), koreanska, kör, fotboll, volontäraktiviteter, brädspel och cykling. Dessutom gjorde studenter regelbundet aktiviteter på egen hand på campus, exempelvis gym, simning och pingis.

Av 80 klubbar som är del av KAIST:s Undergraduate Students Clubs Union (jag förkortar det som "USCS." Ansvarar för samtliga klubbar som får direkt stöd från KAIST) var det däremot 19 stycken som rapporterade att de ville ta emot internationella studenter, förutsatt att de hade tillräckligt hög nivå av koreanska. För de internationella studenter som inte kunde koreanska fanns det bara 3 (av 80!) USCS-klubbar att välja mellan. KAIST International Student Association, som hade samlat ihop siffrorna, betonade att fler klubbar möjligtvis var öppna för internationella studenter som inte kunde koreanska och helt enkelt hade missat att rapportera det. Dessutom fanns flera klubbar som inte var del av USCS, exempelvis löpklubben jag deltog i, och förstås många aktiviteter som hölls av andra organisationer än klubbar. I vilket fall som helst står utbudet i tydlig kontrast med KTH:s, där nästan alla nämnder och föreningar är öppna för internationella studenter.

Daejeon och Syd Korea erbjöd mycket vad gällde idrott och kultur. Det fanns exempelvis många lopp att anmäla sig till runtom i landet och Daejeon hade flera olika sorters kulturfestivaler under min vistelse. Massor av konserter ägde dessutom rum här och var. För den datorspelesintresserade gick det att se världsmästerskapet i League of Legends och att spela spel på en av Sydkoreas otaliga billiga och fina PC-bang.

Personligen deltog jag i flera fritidsaktiviteter. Två gånger i veckan sprang jag med löpklubben K-RUSH och kanske ett dussin gånger totalt var jag med på andra KAIST-organiserade aktiviteter som: möten med min buddy group, kulturfestival för ett annat land och det månatliga 5 km långa KAIST Fun Run (vilket jag önskar vi hade på KTH). Vad gäller icke-KAIST-aktiviteter så reste jag runt mycket, både inom (Busan, Seoul, Jeju, m.m.) och utanför (Taiwan & Japan) Syd Korea, ofta med vänner. En gång sprang jag dessutom halvmaraton i Seoul. Annars umgicks jag mycket med andra när vi åt ute eller när vi då och då handlade. Sammanlagt tycker jag att jag lärde känna en bra mängd studenter, men definitivt fler utbytesstudenter än koreaner.

Hållbarhet

Hållbarhet verkade inte ta lika stort fokus på KAIST som på KTH. Ett sådant inslag fanns däremot. Exempelvis hade vi möjlighet till källsortering i studentbostäderna och en eldriven buss körde regelbundet runt på campus.

Det var svårt att resa hållbart till KAIST från Sverige, eftersom flyg var det snabbaste, billigaste och mest bekväma färdmedlet (och trans-sibiriska järnvägen var svåråtkomlig för tillfället, för den delen). Väl inne i Syd Korea var det däremot billigt och enkelt att resa med buss, tåg, cykel och till fots överallt.

Rekommendationer och övriga reflektioner

Jag är riktigt glad att jag åkte på utbytet och rekommenderar både KAIST och utbyte i allmänhet. Jag fick umgås med trevliga människor varje dag. Jag fick äta god och billig mat. Jag fick se vilka likheter och skillnader som finns mellan studier här hemma och där borta. Jag fick resa inom och utanför Korea. Överlag var det en fantastisk resa som jag är tacksam att jag fick uppleva.

För att avsluta kommer här några tips för dig som åker på utbyte till KAIST. Jag kan förstås inte garantera att de är felfria eller fortfarande stämmer när du åker.

1. Res mycket. Var inte rädd för att åka under terminen eller att missa en eller annan lektion.
2. Använd appen SentBe för att göra billiga internationella överföringar från ditt koreanska bankkonto.
3. Du får lämna Sydkorea så fort du inlett processen att få ARC (Alien Registration Card), du behöver alltså inte ha mottagit ditt ARC.
4. Gör ett koreanskt bankkonto för att kunna få tillbaka din rumsdeposition. Du kan dessutom använda det för att betala för tjänster online när internationella konton inte accepteras, samt använda bankkortet för att slippa växlingsavgift.
5. Ska du sälja din cykel efter du lämnat Sydkorea så finns kontot @bikes.marketplace.kaist. Vet dock inte om det fortfarande är aktivt när du läser detta.
6. Använd T-Money-appen (티머니GO) för att boka bussar. Det finns exempelvis direktbuss från Daejeon till flygplatserna Incheon och Cheongju.
7. Bästa mobilabonnemangen verkar vara Woori Mobile (som går att beställa online och är billigare om du går ihop med andra utbytesstudenter och köper ett var) och förbetald plan som går att förnya varje månad i N13.
8. Ring absolut inga internationella konventionella samtal med kontantkortet köpt i N13. Ring istället via Internet för det, exempelvis m.h.a. FaceTime eller WhatsApp. Annars går planen ut tidigt. En sekunds felringning kan betyda att du behöver förnya en vecka tidigt.
9. Det går att köpa billiga cyklar framför N27, men jag har hört att de kan ta slut tidigt på terminen. Där kan de också göra enkla reparationer gratis.
10. På campus benämns alla byggnader med en bokstav följt av en siffra. Bokstaven är N, E eller W och står för North, East respektive West.
11. Det går att se dagens meny i självserveringscafeterierna här:
<https://www.kaist.ac.kr/en/html/campus/053001.html>
12. Om du inte har koreanskt bankkonto än så verkar appen Wise bäst för att föra över pengar till andras konton.
13. Det finns en maskin som gratis mäter ens kroppsfett i ett hörn på bottenvåningen i N13-1. Har inte stött på en sådan förut och kan vara kul information. Använd den förstås bara om det inte får dig att må dåligt.
14. De flesta kurserna verkar automatiskt tillåta frånvaro från tre lektioner utan att det påverkar betyget, även om de inte godkänner din förfrågan om frånvaro. Ytterligare frånvaro utöver det är lätt att kompensera för genom att skriva bra inlämningar/tentor, baserat på mina slutresultat och vad jag fick höra från koreanska studenter. Det finns däremot undantag - jag hörde talas om vissa kurser som automatiskt underkände en efter en enda frånvaro som inte godkänns. Men detta ska du få veta i början av kursen.
15. Biblioteket har inte bara facklitteratur utan även mycket skönlitteratur varav mycket är på engelska.
16. Det går att spela pingis gratis innanför östra entrén av N3.
17. Jag kunde boka DMZ-tur mindre än en vecka i förväg men du kan vilja ha bättre marginal för säkerhets skull.
18. Det går att skicka bagage billigt inom Sydkorea och det ska komma fram samma dag. Jag tror alla postkontor fungerar.
19. Löpgruppen K-RUSH springer 20 km i varv runt campus på måndagar, men du kan avbryta när som helst. Många springer 10 km, vissa ännu kortare.
20. "Buddy"-programmet som du blir tillfrågad om i början av terminen kräver inte mycket aktivitet, men är trevligt. Vi träffades kanske fyra gånger.
21. Det går att be om undantag för den så kallade "obligatoriska" NHIS-försäkringen som du får. Det är en bra idé eftersom det är ganska dyrt och Kammarkollegiet ändå ger dig bättre skydd. Om du ber om undantag så var noga med att ha exakt de dokument de ber om, försvara dig om

- de påstår att något är fel i det du lämnar in (jag fick göra detta, ombads ringa deras engelsktalande support och godkändes därefter) och var beredd på att försöka flera gånger.
22. Stora delar av sista veckan i september och första veckan i oktober har KAIST ett ganska rejält lov.
 23. KAIST ger ledigt på klämdagar.
 24. Om din sökning i KAIST:s kurskatalog online ger för många resultat så tillfrågas du om att ladda ner katalogen som Excelark. Det här är en bra idé, eftersom det är snabbare att filtrera, sortera och söka igenom arket än hemsidan.
 25. Masterstudenter får stanna ett par månader efter slutet på terminen, medan kandidatstudenter måste flytta ut så fort den tar slut. För höstterminen var det tills mitten på december för kandidatstudenter, mitten av februari för masterstudenter.
 26. Tydligen ska man återlämna sitt ARC på customs i flygplatsen när man avslutat utbytet och lämnar Sydkorea. Flera missade däremot detta och mötte inga konsekvenser.